

Czwartek, 20 stycznia 2011 r.

Sprawozdanie dotyczące polityki konkurencji za rok 2009

P7_TA(2011)0023

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 stycznia 2011 r. w sprawie sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji za rok 2009 (2010/2137(INI))

(2012/C 136 E/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji dotyczące polityki konkurencji za rok 2009 (COM(2010)0282) oraz załączony do niego dokument roboczy służb Komisji dotyczący polityki konkurencji za rok 2009 (SEC(2010)0666),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 października 2008 r. w sprawie zastosowania zasad pomocy państwa do środków podjętych w odniesieniu do instytucji finansowych w kontekście obecnego, globalnego kryzysu finansowego ⁽³⁾ (komunikat bankowy),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 grudnia 2008 r. w sprawie dokapitalizowania instytucji finansowych w związku z obecnym kryzysem finansowym: ograniczenia pomocy do niezbędnego minimum oraz mechanizmów zabezpieczających przed nadmiernym zakłóceniem konkurencji ⁽⁴⁾ (komunikat o dokapitalizowaniu),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 lutego 2009 r. w sprawie postępowania z aktywami o obniżonej wartości we wspólnotowym sektorze bankowym ⁽⁵⁾ (komunikat w sprawie aktywów o obniżonej wartości),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 lipca 2009 r. w sprawie przywrócenia rentowności i oceny środków restrukturyzacyjnych stosowanych w sektorze finansowym w dobie kryzysu zgodnie z regułami pomocy państwa ⁽⁶⁾ (komunikat w sprawie restrukturyzacji), będący ostatnim z czterech wymienionych wyżej komunikatów zwanych dalej „czterema komunikatami dla sektora finansowego”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie tymczasowych wspólnotowych ram prawnych w zakresie pomocy państwa ułatwiających dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego ⁽⁷⁾ (tymczasowe ramy),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 9 lutego 2009 r. pt. „Wytoczne w sprawie priorytetów, którymi Komisja będzie się kierować przy stosowaniu art. 82 Traktatu WE w odniesieniu do szkodliwych działań o charakterze praktyki wyłączającej, podejmowanych przez przedsiębiorstwa dominujące” ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 270 z 25.10.2008, s. 8.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 10 z 15.1.2009, s. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 72 z 26.3.2009, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 195 z 19.8.2009, s. 9.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 16 z 22.1.2009, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 45 z 24.2.2009, s. 7.

Czwartek, 20 stycznia 2011 r.

- uwzględniając zawiadomienie Komisji w sprawie Kodeksu najlepszych praktyk dotyczących przebiegu postępowania w zakresie kontroli pomocy państwa ⁽¹⁾, zawiadomienie Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych rodzajów pomocy państwa ⁽²⁾ oraz komunikat Komisji w sprawie egzekwowania prawa dotyczącego pomocy państwa przez sądy krajowe ⁽³⁾ (pakiet uproszczeń),
 - uwzględniając wytyczne wspólnotowe w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając tabele wyników w dziedzinie pomocy państwa z wiosny 2009 r. (COM(2009)0164), jesieni 2009 r. (COM(2009)0661) oraz wiosny 2010 r. (COM(2010)0255),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie sprawozdań Komisji dotyczących polityki konkurencji za rok 2006 i 2007 ⁽⁵⁾ oraz rezolucję z dnia 9 marca 2010 r. w sprawie sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji za rok 2008 ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie cen żywności w Europie ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając oświadczenie Parlamentu z dnia 19 lutego 2008 r. w sprawie zbadania ewentualnych przypadków nadużywania władzy przez duże supermarkety prowadzące działalność w Unii Europejskiej oraz przeciwdziałania im ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz Komisji Transportu i Turystyki (A7-0374/2010),
- A. mając na uwadze, że wyjątkowe okoliczności ostatnich dwóch lat spowodowane kryzysem finansowym i gospodarczym wymagały zastosowania szczególnych środków; mając na uwadze, że działania Komisji przyczyniły się do stabilizacji rynków finansowych, a jednocześnie chroniły integralność jednolitego rynku,
- B. mając na uwadze, że w czasach kryzysu zapewnienie stabilności finansowej, przywrócenie napływu kredytów i reforma systemu finansowego są sprawą podstawowej wagi dla dobrego funkcjonowania rynków, oraz mając na uwadze, że z tego powodu reguły konkurencji powinny być stosowane elastycznie, ale też rygorystycznie,
- C. mając na uwadze, że protekcjonizm i niewdrożenie reguł konkurencji poskutkowałyby jedynie pogłębieniem kryzysu i wydłużeniem okresu jego trwania,
- D. mając na uwadze, że polityka konkurencji jest kluczowym narzędziem, które umożliwi UE stworzenie dynamicznego, skutecznego i innowacyjnego rynku wewnętrznego oraz osiągnięcie konkurencyjności w skali światowej, a także umożliwi jej przezwyciężenie kryzysu finansowego,
- E. mając na uwadze, że rosnące deficyty budżetowe oraz wzrost poziomu długu publicznego w wielu państwach członkowskich mogą spowalniać ożywienie gospodarcze i wzrost gospodarczy jeszcze przez szereg lat,
- F. mając na uwadze, że w odpowiedzi na kryzys finansowy rządy państw członkowskich przyznały znaczne kwoty w ramach pomocy państwa, przykładowo w postaci systemów gwarancji i dokapitalizowania oraz uzupełniających sposobów wsparcia płynności finansowej banków; mając na uwadze, że działania te zapewniły bankom ważne źródło finansowania i zabezpieczenie przed ryzykiem zwyczajowo obecnym w sektorze finansowym,
- G. mając na uwadze, że analizy empiryczne wskazują, iż pomoc państwa wywołała szereg skutków i zakłóceń – takich jak ograniczenie zróżnicowania rentowności obligacji prywatnych – które należy wziąć pod uwagę, rozważając dalsze udzielanie tej pomocy lub przedłużenie obecnie obowiązujących zasad wyjątkowych,

⁽¹⁾ Dz.U. C 136 z 16.6.2009, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. C 136 z 16.6.2009, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. C 85 z 9.4.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 82 z 1.4.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 87 E z 1.4.2010, s. 43.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 349 E z 22.12.2010, s. 16.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 117 E z 6.5.2010, s. 180.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 184 E z 6.8.2009, s. 23.

Czwartek, 20 stycznia 2011 r.

- H. mając na uwadze, że zarządzanie podatkami stanowi istotny czynnik utrzymania warunków sprzyjających konkurencji oraz poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego,
- I. mając na uwadze, że sytuacja w zakresie konkurencji jest wciąż niedoskonała w sektorze energii, produkcji rolnej i innych sektorach,
- J. mając na uwadze, że pomyślny rozwój MŚP w warunkach wolnej konkurencji jest jednym z najważniejszych warunków skutecznego przezwyciężenia kryzysu finansowego,

Uwagi ogólne

1. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie dotyczące polityki konkurencji za rok 2009;
2. z satysfakcją stwierdza, że Komisja szybko zareagowała na kryzys; wina Komisji skutecznego zastosowania środków polityki konkurencji w wyjątkowych okolicznościach;
3. nadal opowiada się za bardziej aktywną rolą Parlamentu w kształtowaniu polityki konkurencji dzięki wprowadzeniu roli współprawodawcy; wnosi o regularne informowanie Parlamentu o wszelkich inicjatywach w tym obszarze;
4. ponownie wzywa Komisję, będącą jedyną instancją posiadającą ogólnounijne uprawnienia w kwestii konkurencji, do szczegółowego i corocznego informowania Parlamentu o działaniach realizowanych w następstwie jego zaleceń oraz do wyjaśniania wszelkich przypadków odejścia od tych zaleceń; zwraca uwagę, że odpowiedź Komisji na sprawozdanie Parlamentu dotyczące polityki konkurencji za 2008 r. ograniczała się do krótkiego opisu podjętych działań i nie zawierała żadnych szczegółowych informacji na temat skuteczności tych środków;
5. podkreśla, że unijna polityka konkurencji, oparta na zasadach otwartego rynku i równych warunkach we wszystkich sektorach, jest kamieniem węgielnym sprawnie funkcjonującego rynku wewnętrznego oraz warunkiem dla tworzenia trwałych i opartych na wiedzy miejsc pracy;
6. podkreśla swoje apele o zachowanie spójności między polityką unijną a priorytetami określonymi w strategii UE 2020 na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia; podkreśla, że ma to szczególne znaczenie w zakresie polityki konkurencji;
7. podkreśla znaczenie usług świadczonych w interesie ogólnym dla sprostania podstawowym potrzebom obywateli; zwraca się do Komisji o rozważenie ram stworzonych przez traktat lizboński podczas finalizowania prac nad zastosowaniem unijnych reguł konkurencji do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym oraz pragnie aktywnie uczestniczyć w działaniach Komisji podejmowanych w następstwie otwartych konsultacji na temat zasad pomocy państwa w odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym;
8. podkreśla konieczność opracowania jasnych, przyjaznych i korzystnych dla MŚP reguł konkurencji;
9. podkreśla, że MŚP są szczególnie ważne dla całej gospodarki europejskiej; podkreśla ponadto znaczny potencjał innowacyjny MŚP i ponawia wcześniejszy wniosek skierowany do Komisji o włączenie odrębnego rozdziału dotyczącego sprawiedliwych i niedyskryminacyjnych warunków konkurencji dla MŚP;
10. wzywa Komisję do skorzystania z wiedzy niezależnych i wiarygodnych ekspertów przy sporządzaniu ocen i badań niezbędnych dla rozwijania polityki konkurencji; wzywa Komisję do opublikowania wyników;
11. wzywa Komisję do zastosowania art. 12 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który przewiduje, że „wymogi ochrony konsumentów są uwzględniane przy określaniu i urzeczywistnianiu innych polityk i działań Unii” w przyszłych przepisach rynku wewnętrznego;
12. wzywa Komisję, aby w swoim rocznym sprawozdaniu dotyczącym polityki konkurencji bardziej wyeksponowała korzyści wynikające z konkurencji dla konsumentów;

Czwartek, 20 stycznia 2011 r.

13. z zainteresowaniem przyjmuje sprawozdanie w sprawie funkcjonowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003, zaprezentowane przez Komisję po pięciu latach od jego wejścia w życie, i przyznając, że jest ono kamieniem węgielnym procesu modernizacji reguł konkurencji oraz koordynacji działań organów UE i organów krajowych, odnotowuje potrzebę przezwyciężenia rozbieżności opinii dotyczących określania priorytetów, ważnych aspektów rozwoju polityki konkurencji oraz funkcjonowania systemów współpracy, aby zapewnić jego lepsze wdrożenie;

14. podkreśla potrzebę rozwijania synergii między polityką konkurencji a polityką ochrony konsumentów, w tym utworzenia europejskiej formy dochodzenia roszczeń zbiorowych dla indywidualnych ofiar naruszeń prawa konkurencji, w oparciu o zasadę wyrażenia zgody i przy uwzględnieniu kryteriów określonych w rezolucji Parlamentu z dnia 26 marca 2009 r., stanowiącej, że wypłata odszkodowania przysługuje określonej grupie ludzi lub podmiotowi przez nią wyznaczonemu wyłącznie za faktycznie poniesione straty; zwraca się do Komisji o rozważenie sposobów włączenia takiego mechanizmu do istniejących krajowych systemów prawnych;

15. przypomina swą rezolucję z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie zielonej księgi dotyczącej roszczeń o odszkodowanie za stosowanie praktyk ograniczających konkurencję i nadużywanie pozycji dominującej⁽¹⁾ oraz podkreśla, że pozostający do rozpatrzenia wniosek legislacyjny na ten temat powinien zawierać treść rezolucji Parlamentu z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie białej księgi w sprawie roszczeń o naprawienie szkody wynikłej z naruszenia wspólnotowego prawa ochrony konkurencji⁽²⁾; podkreśla potrzebę przedstawienia przez Komisję projektu prawodawstwa, które – bez zbędnego rozmywania przepisów – ułatwiłoby wnoszenie indywidualnych i zbiorowych roszczeń dotyczących skutecznego odszkodowania z tytułu naruszeń wspólnotowego prawa konkurencji, i zapewnienia, że będzie miało ono przekrojowy charakter, uniknie nadużyć systemu amerykańskiego i zostanie przyjęte w zwykłej procedurze ustawodawczej (współdecyzja);

16. podkreśla, że poparł wniosek Komisji o przyznanie w budżecie na 2011 r. większych środków na zasilenie kadr Komisji w obszarze konkurencji; oczekuje poinformowania go o sposobach wykorzystania dodatkowych środków; przypomina swój wniosek w sprawie powierzenia obecnemu personelowi Komisji wykonywania podstawowych uprawnień Komisji;

17. podkreśla, że wdrożenie skutecznej polityki konkurencji oraz zapewnienie nieograniczonego funkcjonowania rynku wewnętrznego stanowią warunki konieczne dla zrównoważonego wzrostu gospodarczego w Unii Europejskiej;

18. podkreśla, że państwa członkowskie powinny wykorzystać obecne dążenia do konsolidacji fiskalnej i trwałej odbudowy, aby dokonać postępów na drodze ku równym regułom gry w obszarze fiskalnym;

19. uważa, że polityka konkurencji powinna przyczynić się do propagowania i wzmacniania otwartych standardów i interoperacyjności, aby zapobiec technologicznemu uzależnieniu konsumentów i klientów od mniejszości podmiotów na rynku;

Rozdział dodatkowy: Polityka konkurencji a kryzys finansowy i gospodarczy

20. przychylnie odnosi się do tymczasowych zasad pomocy państwa opracowanych w odpowiedzi na kryzys finansowy i gospodarczy, a mianowicie do czterech komunikatów dla sektora finansowego oraz tymczasowych ram skierowanych do innych sektorów; odnotowuje przedłużenie o dodatkowy rok okresu stosowania tymczasowych środków pomocy państwa;

21. jest zaniepokojony, że powyższe środki, mające tymczasowy charakter, mogą ostatecznie okazać się niezupełnie tymczasowe; podkreśla konieczność jak najszybszego zaprzestania stosowania środków tymczasowych i odstępstw, w szczególności w sektorze samochodowym; nakłania Komisję do ustanowienia jednoznacznych kryteriów wycofania, które zostaną wykorzystane do podjęcia decyzji w sprawie ewentualnego przedłużenia;

22. apeluje do Komisji, aby ponownie rozważyła, czy istniejące ramy tymczasowe skutecznie przyczyniają się do zapewnienia równych szans w całej Unii oraz czy uznaniowe stosowanie tych ram prowadzi pod tym względem do optymalnych wyników;

23. wzywa Komisję do opracowania szczegółowej oceny decyzji przyjętych w ramach stosowania tymczasowych środków pomocy państwa w odpowiedzi na kryzys gospodarczy i finansowy, uwzględniającej zakres i poziom przejrzystości, a ponadto spójność różnych instrumentów opartych na tych ramach, oraz do załączenia tej oceny do kolejnego rocznego sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji;

⁽¹⁾ Dz.U. C 74 E z 20.3.2008, s. 653.

⁽²⁾ Dz.U. C 117 E z 6.5.2010, s. 161.

Czwartek, 20 stycznia 2011 r.

24. ponownie wzywa Komisję do opublikowania w 2010 r. kompleksowego sprawozdania na temat skuteczności pomocy państwa przyznanej na „ekologiczny program żywienia gospodarczego” oraz pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska;
25. podkreśla potrzebę przywrócenia konkurencyjnej pozycji instytucjom finansowym, które nie uciekły się do tymczasowych przepisów dotyczących pomocy państwa;
26. zwraca się do Komisji o zadbanie o to, by banki zwróciły pomoc państwa zaraz po uzdrowieniu sektora finansowego, co zagwarantuje uczciwą konkurencję na rynku wewnętrznym i równe warunki wycofania;
27. apeluje do Komisji o sprecyzowanie wiążących środków restrukturyzacyjnych związanych z potencjalnymi szkodliwymi skutkami powodującymi różnice w warunkach spłaty między poszczególnymi państwami członkowskimi;
28. podkreśla jednak, że trwająca konsolidacja sektora bankowego de facto zwiększyła udział w rynku kilku dużych instytucji finansowych i dlatego wzywa Komisję do dalszego baczego przyglądania się temu sektorowi z myślą o zwiększeniu konkurencji na europejskich rynkach bankowych, w tym poprzez plany restrukturyzacji obligujące do rozdziału działań bankowych, w przypadku gdy depozyty klientów indywidualnych zostały wykorzystane do wspierania bardziej ryzykownych działań inwestycyjnych banków;

Przegląd tymczasowych zasad pomocy państwa przyjętych w odpowiedzi na kryzys

29. wzywa Komisję do przedstawienia analizy, która pokaże wpływ środków pomocy państwa na gospodarkę;
30. wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi szczegółowej analizy wpływu pomocy państwa na konkurencję w czasie kryzysu;
31. apeluje do Komisji, aby po dokonaniu takiej kompleksowej oceny wpływu wprowadziła środki korygujące tam, gdzie jest to konieczne, aby zagwarantować równe reguły gry na jednolitym rynku;
32. wzywa Komisję do przeprowadzenia dokładnej analizy konsekwencji zmienionych mechanizmów pomocy państwa przyjętych w odpowiedzi na kryzys w odniesieniu do konkurencji, utrzymania równych szans w UE, reformy finansowej oraz tworzenia miejsc pracy;
33. wzywa państwa członkowskie do czynnej współpracy z Komisją w opracowaniu i ocenie przepisów przejściowych ustanowionych w odpowiedzi na kryzys finansowy i gospodarczy poprzez punktualne dostarczenie szczegółowych sprawozdań na temat ich wdrażania i skuteczności; apeluje do Komisji o przeprowadzenie oceny sposobu ich funkcjonowania i o sporządzenie analizy oddziaływania środków przyjętych przez państwa trzecie na Unię Europejską;
34. wzywa Komisję do zadbania o jak największą przejrzystość oraz do ścisłego przestrzegania zasady niedyskryminacji przy zatwierdzaniu pomocy państwa i ustalaniu środków dezinvestycyjnych;
35. zwraca się do Komisji o przeprowadzenie badania analizującego ewentualny wpływ wsparcia płynności przez EBC na zakłócenie konkurencji;
36. wzywa Komisję do ścisłego monitorowania podaży pieniądza M3 w odniesieniu do pomocy państwa, która została zatwierdzona w celu zapobieżenia niezamierzonej nadmiernej kapitalizacji firm, co w efekcie doprowadziłoby do zakłócenia konkurencji;

Kontrola pomocy państwa

37. zauważa, że polityka pomocy państwa stanowi integralną część polityki konkurencji oraz że kontrola pomocy państwa odpowiada potrzebie utrzymania równych reguł gry dla wszystkich przedsiębiorstw prowadzących działalność na jednolitym rynku;

Czwartek, 20 stycznia 2011 r.

38. podkreśla, jak ważne jest, aby Komisja dokładnie monitorowała stosowanie pomocy państwa w celu zagwarantowania, że te uzgodnienia dotyczące wsparcia nie są wykorzystywane do ochrony krajowego przemysłu w sposób szkodliwy dla rynku wewnętrznego i europejskich konsumentów;
39. uważa, że w trakcie oceny zgodności pomocy państwa z Traktatem kluczowe znaczenie ma znalezienie odpowiedniej równowagi między ujemnym wpływem pomocy państwa na konkurencję i finanse publiczne a jej pozytywnymi skutkami pod względem wspólnych interesów;
40. wzywa do ustanowienia jasnych kryteriów dezinvestycji, przy uwzględnieniu średnioterminowego wpływu dezinvestycji na dane firmy, a mianowicie w obszarze wzrostu, innowacji i zatrudnienia, a także pod względem zmniejszenia ich roli na globalnym rynku;
41. apeluje do Komisji o dokładną kontrolę fiskalnych systemów pomocy państwa obowiązujących w niektórych państwach członkowskich, która zweryfikuje ich niedyskryminujący i przejrzysty charakter;
42. wzywa Komisję do ponownego utworzenia jednostki ds. fiskalnej pomocy państwa oraz do wzmocnienia tej jednostki;
43. uważa, że aby dać Komisji większe możliwości identyfikacji szkodliwych systemów konkurencji podatkowej, konieczne jest pełne wdrożenie przez państwa członkowskie decyzji w sprawie automatycznego powiadamiania o uregulowaniach podatkowych podjętej w 2002 r. przez grupę roboczą ds. unijnego kodeksu postępowania w obszarze opodatkowania działalności gospodarczej (dokument Rady 11077/02);
44. z niepokojem zauważa, że odzyskanie udzielonej nielegalnie pomocy państwa jest procesem długotrwałym i uciążliwym; zachęca Komisję do dalszego zaostrzenia procedur i wywierania ciągłej presji na państwa członkowskie, szczególnie te, które notorycznie dopuszczają się naruszeń;
45. wzywa Komisję do zbadania, w jakim zakresie zbyt hojne przyznawanie darmowych uprawnień EUA w niektórych sektorach może zakłócić konkurencję, mając na uwadze, że uprawnienia te, których efektywność zmniejszyła się od czasu zastoju działalności gospodarczej, spowodowały nadzwyczajne zyski w przypadku niektórych przedsiębiorstw, osłabiając jednocześnie bodźce zachęcające je do odgrywania swojej roli w przechodzeniu do ekowydajnej gospodarki;
46. podkreśla, że pomoc państwa powinna przede wszystkim wspierać projekty leżące we wspólnym interesie w Unii, na przykład rozwój łączy szerokopasmowych i infrastruktury energetycznej;
47. z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych, które obejmują pomoc państwa dla podstawowych sieci szerokopasmowych (ADSL, usług kablowych, ruchomych, bezprzewodowych lub satelitarnych usług szerokopasmowych) i wsparcie dla bardzo szybkich sieci NGA (obecnie są to sieci wykorzystujące włókna światłowodowe lub zaawansowane ulepszone sieci kablowe), oraz zwraca się do Komisji i państw członkowskich o rozpowszechnianie i promowanie najlepszych praktyk oraz o zwiększenie konkurencji;
48. wzywa Komisję – mając na uwadze konieczność ukończenia tworzenia rynku wewnętrznego dla wszystkich rodzajów transportu – do opublikowania sprawozdania zawierającego przegląd całkowitej pomocy państwa udzielonej sektorowi transportu publicznego;
49. ponownie wyraża poparcie dla wytycznych Komisji w sprawie pomocy państwa w dziedzinie ochrony środowiska w sektorze transportu, mając na uwadze wzmocnienie zrównoważonego rozwoju w europejskim sektorze transportu; zachęca Komisję do wzmocnienia zachęcającego charakteru dopuszczalnej pomocy państwa w tej dziedzinie;

Polityka antymonopolowa

50. z zadowoleniem przyjmuje twarde stanowisko Komisji w ostatnich latach w sprawie zachowania godzącego w konkurencję;
51. z zadowoleniem przyjmuje przedłużenie okresu obowiązywania „pionowego” rozporządzenia o wyłączeniach grupowych, jako że zapewnia ono równowagę między producentami a dystrybutorami; wskazuje jednak, że Komisja nie uwzględniła w wystarczającym stopniu szczególnych warunków związanych ze sprzedażą internetową, przede wszystkim w świetle agendy cyfrowej i z uwzględnieniem bieżących działań na rzecz pełnego ukształtowania wewnętrznego rynku handlu elektronicznego;

Czwartek, 20 stycznia 2011 r.

52. w kontekście prowadzonej obecnie przez Komisję kontroli rynku zwraca szczególną uwagę na wątpliwe z punktu widzenia prawa antymonopolowego operacje kupna dokonywane wspólnie przez dużych dystrybutorów działających w skali międzynarodowej;
53. wskazuje jednak, że nieprzestrzeganie okresu obowiązywania klauzul dotyczących konkurencji nie należy do rzadkości i wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na tego rodzaju niedopuszczalne praktyki;
54. zwraca się do Komisji, aby w ramach zintegrowanych ram regulacyjnych w sprawie ochrony praw własności intelektualnej rozważyła możliwość zastosowania prawodawstwa w dziedzinie konkurencji jako narzędzia służącego zapobieganiu nadużyciom w zakresie praw własności intelektualnej;
55. z naciskiem wzywa Komisję, by w interesie prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego i z myślą o zapewnieniu jednolitego stosowania reguł konkurencji w UE zwróciła należytą uwagę na orzeczenia sądów krajowych dotyczące stosowania prawa konkurencji oraz by przyjęła w związku z tym środki niezbędne do osiągnięcia tego celu;
56. przypomina, że kartele stanowią jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji; uważa, że takie naruszanie prawa konkurencji jest sprzeczne z interesami obywateli UE, ponieważ nie pozwala ono konsumentom na korzystanie z niskich cen;
57. ponownie wzywa Komisję, by w swoich inicjatywach poprawiła koordynację między podejściem z punktu widzenia prawa konkurencji i podejściem z punktu widzenia prawa konsumenckiego;
58. wzywa Komisję do dokonania oceny wpływu środków warunkujących zachowanie na konkurencję oraz następstw takich środków dla klientów i konsumentów;
59. apeluje do Komisji, aby podczas badania przypadków ewentualnego nadużywania dominującej pozycji i stwierdzenia, że nie doszło do takiego nadużycia, dokładniej przyjrzała się ekonomii zakładającej, że bogacenie się jednostek podnosi poziom życia społeczeństwa;
60. uważa, że stosowanie coraz wyższych kar jako jedyne instrumentu antymonopolowego może okazać się zbyt słabym rozwiązaniem, także z uwagi na utratę miejsc pracy, która może wynikać z niewypłacalności, i postuluje stworzenie szerszego zestawu bardziej wyrafinowanych instrumentów, obejmującego takie zagadnienia jak odpowiedzialność indywidualna, przejrzystość i odpowiedzialność przedsiębiorstw, krótsze procedury, prawo do obrony i rzetelnego procesu sądowego, mechanizmy mające na celu zagwarantowanie skutecznego działania programów łagodzenia kar (w szczególności w celu rozwiązania problemu kolizji z czynnościami wyjaśniającymi w USA), programy dotyczące przestrzegania przez przedsiębiorstwa obowiązków wynikających z przepisów prawnych oraz rozwój standardów europejskich; opowiada się za metodą „kija i marchewki”, czyli stosowaniem kar jako środków odstrasżających, w szczególności dla tych, którzy notorycznie dopuszczają się naruszeń, zachęcając jednocześnie do zachowania zgodności z przepisami;
61. zwraca się ponownie do Komisji, aby w stosownych przypadkach włączyła podstawę obliczania kar oraz nowe zasady nakładania kar do rozporządzenia (WE) nr 1/2003;
62. zwraca się do Komisji o wszczęcie ogólnego badania dotyczącego cen rudy żelaza;

Kontrola łączenia przedsiębiorstw

63. podkreśla – przeszło pięć lat od wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 139/2004 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw – znaczenie określania obszarów, w których można ograniczyć biurokrację oraz osiągnąć lepszą zbieżność mających zastosowanie przepisów krajowych i przepisów UE;
64. podkreśla, że obecny kryzys gospodarczy nie uzasadnia rozluźnienia strategii politycznych UE dotyczących kontroli łączenia przedsiębiorstw;
65. podkreśla, że stosowanie reguł konkurencji dotyczących fuzji należy oceniać z perspektywy całego rynku wewnętrznego;

Czwartek, 20 stycznia 2011 r.

Rozwój sektorowy

66. wzywa Komisję do monitorowania rozwoju sytuacji na rynkach towarowych w związku z konkluzjami Rady Europejskiej z czerwca 2008 r. (ust. 40) oraz do zajęcia się w odpowiednich przypadkach problemem spekulacji;

67. przyznaje, że duża koncentracja na rynku i brak przejrzystości na rynkach towarów mogą znacznie utrudniać konkurencję i niekorzystnie wpływać na przemysł europejski; w związku z tym wzywa Komisję do przeanalizowania rynków towarów, takich jak rynek rudy żelaza, a w szczególności rynek 14 surowców o decydującym znaczeniu, wskazanych przez Komisję, aby ustalić, w jakim stopniu rynki te wymagają większej przejrzystości i konkurencji, ponieważ niektóre z tych surowców mają ogromne znaczenie dla stosowania wydajnych ekologicznie technologii (takich jak panele fotowoltaiczne i baterie litowo-jonowe);

68. potwierdza, że przejrzystość stanowi podstawowy warunek właściwego funkcjonowania rynków finansowych; wzywa Komisję do dołożenia wszelkich starań, aby przy rozpowszechnianiu danych o rynkach finansowych zapewniono ścisłe przestrzeganie wymogów prawa konkurencji UE i w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy mające na celu zapobieżenie nadużywaniu kodów ISIN i RIC służących identyfikacji papierów wartościowych;

69. zwraca się do Komisji o nadzorowanie funkcjonowania SEPA (jednolity obszar płatniczy w euro), aby zapewnić, iż system płatności będzie dostępny, niedyskryminujący, przejrzysty, skuteczny i nie będzie stanowił żadnej przeszkody dla konkurencji; wzywa do ścisłego monitorowania tych aspektów systemu, które są istotne dla polityki konkurencji UE;

70. zwraca się do Komisji o kontynuowanie wysiłków zmierzających do zapewnienia skutecznej konkurencji na rynkach kart płatniczych zgodnie z zasadami SEPA, aby ułatwić płatności transgraniczne i zoptymalizować potencjał rynku wewnętrznego; wzywa do systematycznego monitorowania przemian na tych rynkach oraz do ujmowania wskaźników postępów w tym zakresie w rocznych sprawozdaniach w sprawie konkurencji;

71. uważa, że przypadki łamania prawa konkurencji na rynku kart płatniczych mają negatywne konsekwencje dla konsumentów; popiera wysiłki Komisji mające na celu walkę z wyjątkowo wysokimi transgranicznymi wielostronnymi opłatami interchange, które powodują wzrost cen produktów dla konsumentów;

72. wyraża ubolewanie, że unijni konsumenci energii w dalszym ciągu odczuwają boleśnie skutki zakłóceń na rynku energii; podkreśla, że skuteczna konkurencja na rynkach energii prowadzi do wzrostu innowacji, zwiększenia bezpieczeństwa dostaw energii i jej dostępniejszych cen oraz do zmniejszenia oddziaływania na środowisko naturalne; zauważa, że do utrzymujących się przeszkód w sektorze energii należą: niewystarczające połączenia międzysieciowe, brak przejrzystości procedur stosowanych w systemach przesyłowych, za pomocą których operatorzy przydzielają moc producentom oraz różne definicje kategorii odbiorców usług w państwach członkowskich;

73. zachęca Komisję do ścisłego monitorowania wdrażania przez państwa członkowskie trzeciego pakietu liberalizacji energetyki oraz do oceny jego skuteczności przy tworzeniu prawidłowo funkcjonującego rynku wewnętrznego; zachęca Komisję do wszczęcia kolejnego dochodzenia w sektorze energetycznym, jeżeli wyniki oceny okażą się negatywne;

74. podkreśla szczególne znaczenie technologii informacyjno-komunikacyjnych dla innowacji, maksymalnego wykorzystania potencjału gospodarki cyfrowej i rozwoju społeczeństwa opartego na wiedzy; uważa, że najwyższe znaczenie ma zapewnienie interoperacyjności, ułatwienie rozwijania sieci i utrzymanie rynków otwartych w taki sposób, by operatorzy na rynku byli w stanie konkurować ze sobą w oparciu o zalety swych produktów;

75. przypomina, że konwergencja cyfrowa oraz rosnące znaczenie interoperacyjności i standardów są kluczowymi kwestiami dla ICT w coraz bardziej wzajemnie połączonym globalnym otoczeniu; ponadto podkreśla znaczenie, jakie ma dalsze zapewnianie wolnej konkurencji w zakresie ICT ze względu na fakt, że na rynku pojawiają się nowe produkty i usługi cyfrowe; wzywa zatem Komisję do zajęcia się tymi kwestiami w kolejnych wytycznych w sprawie umów o horyzontalnych porozumieniach kooperacyjnych;

Czwartek, 20 stycznia 2011 r.

76. wspiera środki przyjęte przez Komisję zachęcające do zapewnienia wszystkim obywatelom europejskim odpowiedniego dostępu do łączności szerokopasmowych po przystępnej cenie i wzywa Komisję do podwojenia wysiłków zmierzających do kontrolowania ewolucji opłat za roaming w transgranicznych połączeniach elektronicznych, a także do informowania w drodze kolejnych sprawozdań rocznych w sprawie konkurencji o postępach dokonanych w tym obszarze;

77. podkreśla nową i ważną rolę polityki konkurencji w gospodarce cyfrowej; zwraca się do Komisji o uważne śledzenie zmian technologicznych na rynku cyfrowym i szybkie reagowanie, jeżeli okaże się to konieczne, aby utrzymać możliwie otwarty charakter platform cyfrowych dzięki skrupulatnemu stosowaniu reguł konkurencji;

78. podkreśla znaczenie, jakie ma wspieranie wewnętrznego rynku cyfrowego; w związku z tym podkreśla znaczenie, jakie ma zwiększanie zaufania i dostępu konsumentów do usług online, w szczególności dzięki poprawie praw konsumentów, ochronie informacji prywatnych i usunięciu wszelkich przeszkód utrudniających transgraniczny handel i transgraniczne transakcje online;

79. zwraca się do Komisji o dopilnowanie, aby krajowe organy regulacyjne sektora telekomunikacji przestrzegały jej zaleceń dotyczących cen kończenia połączeń głosowych, tak aby wyeliminować zakłócenia konkurencji; wzywa Komisję do rozważenia dalszych środków, jeżeli nie zostaną osiągnięte spodziewane wyniki, tj. niższe ceny konsumpcyjne;

80. stwierdza, że rozporządzenie (WE) nr 544/2009 w sprawie roamingu w publicznych sieciach telefonii ruchomej wewnątrz Wspólnoty, które weszło w życie w dniu 1 lipca 2010 r., przyniosło konsumentom korzyści wynikające z obniżenia cen usług głosowych i usług SMS; podkreśla jednak, że konkurencja na rynku roamingu nie jest jeszcze wystarczająco rozwinięta i że nadal istnieją problemy strukturalne; zwraca się do Komisji o rozważenie w przeglądzie za rok 2011 możliwości zupełnego zniesienia opłat za roaming wewnątrz Unii Europejskiej;

81. ubolewa nad przypadkami braku przejrzystości podczas przetargów na nowe częstotliwości łączności ruchomej czwartej generacji w niektórych państwach członkowskich; zachęca Komisję do dalszego ścisłego monitorowania działań państw członkowskich w tym zakresie oraz wymagania od państw członkowskich, aby dogłębnie analizowały wpływ decyzji w sprawie widma na konkurencję i podejmowały odpowiednie środki, aby – zgodnie ze zmienioną dyrektywą GSM – zapobiec wszelkim antykonkurencyjnym skutkom, zapewniając wszystkim podmiotom działającym na rynku, w tym podmiotom wchodzącym na rynek, takie same warunki;

82. z zadowoleniem przyjmuje zmieniony komunikat w sprawie radiofonii i telewizji publicznej z lipca 2009 r., w którym potwierdzono, że określenie zadań, finansowanie oraz organizacja radiofonii i telewizji publicznej należą do kompetencji państw członkowskich, a jednocześnie uznano odpowiedzialność Komisji za kontrolę ewidentnych błędów; wzywa państwa członkowskie do zachowania równowagi między oferowanymi cyfrowymi usługami medialnymi i zapewnienia sprawiedliwej konkurencji, aby chronić w ten sposób prężnie działający sektor medialny w środowisku elektronicznym;

83. zachęca Komisję do zdania relacji z badania stosowania zasad pomocy państwa do sektora usług pocztowych oraz do szybszego poczynienia postępów w tym badaniu;

84. podkreśla, że należy zacieśnić współpracę pomiędzy Komisją a krajowymi organami ds. konkurencji w celu przyjęcia wspólnej koncepcji w zakresie konkurencji na rynku produktów spożywczych – opartej na ciągłej wymianie informacji, wczesnym rozpoznawaniu problemów i skuteczniejszym podziale zadań pomiędzy członków europejskiej sieci konkurencji – ponieważ rynki produktów spożywczych mają często charakter krajowy i funkcjonują w zróżnicowanych uwarunkowaniach prawnych, ekonomicznych i kulturowych;

85. podkreśla, że celem takiej ściślejszej współpracy powinno być przygotowanie spójnego podejścia w zakresie ochrony, kontroli i wdrożenia reguł konkurencji oraz opracowanie działań z myślą o zapewnieniu uczciwej konkurencji na rynkach produktów spożywczych i optymalnej wydajności łańcucha dostaw żywności, co przyniesie korzyści konsumentom;

86. uważa, że w ramach prowadzonej obecnie kontroli rynku Komisja powinna poddać krytycznej kontroli wspólne operacje kupna dokonywane w skali międzynarodowej, ponieważ nie wydaje się, aby korzystniejsze ceny uzyskiwane z racji siły nabywczej znajdowały przełożenie na niższe ceny detaliczne dla konsumentów;

87. przypomina, że grupa wysokiego szczebla ustanowiona w październiku 2009 r. w reakcji na kryzys, który uderzył w producentów mleka, przedstawiła swe zalecenia dotyczące w głównej mierze stosunków umownych oraz pozycji przetargowej producentów; wzywa Komisję do podjęcia bezwłocznego działania, aby osiągnięto postępy w tej dziedzinie w sposób zgodny z przepisami prawa konkurencji UE;

Czwartek, 20 stycznia 2011 r.

88. nakłania Komisję, aby we współpracy z krajowymi organami ds. konkurencji uważniej przyjrzała się konkurencji w sektorze rolno-przemysłowym pod kątem przejrzystości i zmian cen konsumenckich; wzywa Komisję do przedstawienia opracowania analizującego w szczególności skutki siły rynkowej głównych dostawców żywności i dystrybutorów hurtowych, która umożliwi im wpływanie na funkcjonowanie rynku produktów spożywczych;
89. ponawia w tym kontekście swoje wcześniejsze apele o badania sektorowe w obszarze reklam online, wyszukiwarek oraz przemysłu spożywczego; wzywa do przeprowadzenia badania w sprawie koncentracji mediów, obejmującego wszystkie kanały dystrybucji treści, takie jak druk, telewizja, radio oraz internet; zwraca się do Komisji o przedstawienie analizy konkurencji w sektorze telekomunikacyjnym i samochodowym;
90. uważa, że konkurencja w sektorze produkcji rolnej stanowi warunek wstępny dla niższych cen dla konsumentów w krajach europejskich i nakłania Komisję do uważniejszego przyjrzenia się konkurencji w sektorze rolno-przemysłowym pod kątem wsparcia, przejrzystości i zmian cen konsumenckich;
91. ubolewa nad brakiem postępów w zwiększaniu konkurencji w sektorze farmaceutycznym i wzywa Komisję do przyspieszenia tworzenia rynku wewnętrznego leków, np. przez powierzenie Europejskiej Agencji Leków większej roli w zakresie centralnej certyfikacji leków; zwraca się do Komisji, aby walczyła z nadużyciami mogącymi wynikać z regularnego stosowania klastrów patentowych, które opóźniają wprowadzanie do obrotu leków generycznych i ograniczają dostęp pacjentów do leków po przystępnych cenach; wzywa Komisję do podjęcia środków karnych w reakcji na wprowadzające w błąd kampanie informacyjne przeciwko lekom generycznym;
92. uważa, że konkurencja w sektorze zdrowia mogłaby poprawić jakość usług opieki zdrowotnej z korzyścią dla pacjentów europejskich; wzywa Komisję do nadzorowania sektora zdrowia, a w szczególności konkurencji pomiędzy szpitalami publicznymi i prywatnymi; zwraca się do Komisji, aby wnikliwiej przyjrzała się przypadkom skarg szpitali prywatnych w sprawie subsydiowania skróconego szpitali publicznych w państwach, które zliberalizowały ten sektor;
93. podkreśla potrzebę ustanowienia i monitorowania uczciwej konkurencji w ramach poszczególnych rodzajów transportu oraz między nimi w celu wytworzenia przejrzystych i prostych struktur cenowych oraz kierunków polityki cenowej;
94. zwraca się do Komisji o przeanalizowanie wpływu na konkurencję między różnymi rodzajami transportu znacznej pomocy udzielonej w ostatnich latach między innymi przemysłowi motoryzacyjnemu;
95. wzywa Komisję do zapewnienia przejrzystości w zakresie przydziałów czasowych i efektywnego ich wykorzystywania w celu zagwarantowania istnienia prawdziwej konkurencji w sektorze lotnictwa;
96. zwraca się do Komisji o przedstawienie przeglądu przypadków, w których tani przewoźnicy lotniczy korzystali ze wsparcia państwowego – co stawiało ich w uprzywilejowanej pozycji w stosunku do innych przewoźników – dzięki specjalnym warunkom przyznanym im przy korzystaniu z niektórych lotnisk, wykraczającym poza trzyletni okres na udzielanie pomocy dla przedsiębiorstw lotniczych rozpoczynających działalność;
97. podkreśla konieczność odpowiedniego ograniczenia udziału w rynku konsorcjów morskich linii kontenerowych oraz konieczność dzielenia się operacyjnymi korzyściami – zarówno w przypadku usług w transporcie morskim, jak i lądowym – zgodnie z ogólnymi unijnymi zasadami dotyczącymi uczciwej konkurencji i z zastrzeżeniem warunków przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 906/2009 w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; podkreśla również konieczność zapewnienia operacyjnej współpracy przewoźników morskich z myślą o wspólnym świadczeniu usług liniowego transportu morskiego, aby zapewnić skuteczność i jakość usług transportu morskiego;
98. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dokończenia tworzenia rynku wewnętrznego transportu i do zapewnienia uczciwej konkurencji w dziedzinie transportu, przy jednoczesnym należytym poszanowaniu innych celów politycznych Unii Europejskiej, jak właściwie funkcjonujące usługi transportowe i mobilności, cele polityczne z zakresu usług użyteczności publicznej, bezpieczeństwa i ochrony środowiska oraz cele strategii UE 2020 dotyczące zmniejszenia emisji CO₂ i zależności od ropy naftowej;

Czwartek, 20 stycznia 2011 r.

99. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zagwarantowania równych warunków konkurencji zarówno poszczególnym rodzajom transportu, jak i spółkom publicznym i prywatnym w ramach danego rodzaju;

100. wzywa Komisję do zapewnienia większej przejrzystości w stosunkach między państwem a państwowymi przedsiębiorstwami kolejowymi, w tym ich filiami z sektora transportu drogowego, jak również w przekazywaniu funduszy;

101. zwraca się do Komisji o przedstawienie przeglądu opodatkowania, opłat, finansowania infrastruktury i opłat za korzystanie z niej oraz systemów VAT poszczególnych rodzajów transportu i poszczególnych państw członkowskich oraz ich wpływu na konkurencję w obrębie rodzajów transportu i między nimi, a także o uwzględnienie w takim przeglądzie wpływu obowiązkowych i nieograniczonych opłat za korzystanie z infrastruktury kolejowej w porównaniu z nieobowiązkowymi i ograniczonymi opłatami za korzystanie z infrastruktury drogowej;

102. wzywa Komisję, aby przeprowadzając przegląd przepisów dotyczących praw pasażerów i zwrotów za opóźnienia, zagwarantowała sprawiedliwe i równe systemy odszkodowania za opóźnienia dla wszystkich rodzajów transportu, jak również ustanowienie niezależnych organów arbitrażowych rozstrzygających spory między operatorami a klientami;

103. podkreśla konieczność unikania nieuczciwej konkurencji w zliberalizowanym sektorze transportu drogowego przez zagwarantowanie, że zasady odnoszące się do kwestii socjalnych, bezpieczeństwa i środowiska naturalnego są odpowiednio stosowane, zwracając szczególną uwagę na otwarcie tego rynku na kabotaż i praktyki dumpingowe;

104. wzywa Komisję, aby dążyła do urzeczywistnienia jednolitego rynku transportu kolejowego w wyniku otwarcia krajowych rynków transportu pasażerskiego; zwraca się do państw członkowskich i Komisji, aby w okresie przejściowym zaproponowała klauzulę wzajemności dla każdego państwa członkowskiego, które zdecyduje się na wcześniejsze otwarcie swojego rynku;

105. zwraca uwagę Komisji na pośrednie przeszkody dla konkurencji wynikające z rozbieżności zasad bezpieczeństwa, interoperacyjności i homologacji typu w sektorze transportu;

106. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zadbały o to, żeby poprzez podejmowane na szczeblu unijnym, jak i krajowym decyzje zapewnić spójne i jednolite wdrożenie reguł konkurencji w sektorze kolei; w szczególności podkreśla potrzebę zachowania spójności między organami nadzoru kolei (organami regulacyjnymi) oraz europejskimi i krajowymi organami ochrony konkurencji;

107. zdecydowanie popiera utworzenie patentu UE i ogólnounijnego mechanizmu rozstrzygania sporów patentowych w celu przeciwdziałania zakłóceniom konkurencji spowodowanym przez obecne przepisy patentowe;

108. podkreśla, że innowacje naukowo-techniczne, patenty i przemysł kultury w ogromnej mierze przyczyniają się do konkurencyjności gospodarki europejskiej; w związku z tym wzywa państwa członkowskie do szybkiego znalezienia rozwiązania dla nierozstrzygniętych kwestii dotyczących unijnego jednolitego systemu patentowego; dlatego też z zadowoleniem przyjmuje, jak przedstawiono w „Projekcie przewodnim strategii Europa 2020 – Unia innowacji”, cel, jakim jest przyznanie w 2014 r. pierwszych patentów unijnych;

109. ponownie stwierdza, że konkurencyjność UE w dużym stopniu zależy od zdolności do innowacji, możliwości badawczych i rozwojowych oraz od związku między innowacjami a procesem produkcji;

110. podkreśla kluczową rolę, jaką w zwiększaniu konkurencyjności europejskiej odgrywają badania; dlatego też wzywa Komisję i państwa członkowskie do zadbania o osiągnięcie celu, jakim jest 3-procentowy poziom inwestycji w badania i rozwój;

*

* *

111. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.